

Handschriften / Autographen

Tagebuch von Heinrich Wilhelm Ludolf.

Ludolf, Heinrich Wilhelm

o.O., 13.01.1701-31.10.1711

1705 - 1710

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-176785](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-176785)

4. 8. January Em. XLV. 19. לאמרתי ללוצי עקרב.

105. person ita recte conjungitur, quam
 106. I have not spoken to the seed of
 Jacob empty confused things. Seek me, that
 I speak and work righteousness. That is, where
 I speak out in the soul that almighty word
 of light and life there is righteousness.

8. 20. Idem. אמת. seu Verbum ex ore Dei
 + progrediens, ad gloriam altissimi in amorosa
 sua voluntate, Sapientia et Justitia plena
 cructans, est illa virtus quae omnia format
 sustentat et perficit. Si haec אמת pronuncia
 גמל in corde nostro, i. e. exprimat Dei
 omnipotentis beneplacitum in anima hu-
 mana, tum emergit illa אמת, in qua
 Deus cum anima sponsatus, suus coelestis
 Thesaurus cum illa anima communicat.
 Hae ratione formatus Christus in anima
 dum per fidem in anima habitat, sive
 potius animam in imaginem Dei trans-
 format.

מה ירדות השכנותך יהיה צבאות: נכספך
 וגם כלתה רחמי נכסי לחצרותי, לבי וביטני
 ירננו אל אל חיי:

Am 12. Juni verfiel mir die Kugel, daß er
nicht weniger lange Zeit in Poffe haben
wird, weil er lange Zeit mit einem Avel in
meine Kitz incommendiere gewesen, und
als er ihn endlich geurteilt angetroffen und
schäplicher verwundet, habe er selbst nachher
angefangen. Ich habe mich auf der Straße gesehen,
habe ich mich in ein feines Gewand und
ihm verfiel, wie sie mit gleicher Aufmerksamkeit
lange beobachtet gewesen, endlich von der Person
nicht mehr kommen, sie ist bis dahin, wie sie
hat alle ihre geistlichen Angelegenheiten und
Künste, wie auch habe sie wollen, wie sie nach
hause kommen, aber auf dem Wege mit anderen
Frauen vermischt, die ich gesehen, und gesehen
manch sind auf den Avel so lange sie fallen
als sie nicht mehr mit bald mit Execution
in London vor sich gehen sollen. Ich habe wieder
zu mir gegangen, habe dann geschrieben und gesagt
daß er selbst zu gestanden, davon ich so
sorge werden. In diesem Betande, habe ich
die ob stehende auch bedient, und mich gefürchtet
habe, wie auf seine Avel gefolgt, so soll
er auch bestraft werden. Andere haben gesagt
d. mich 3 mal gesagt, und total nicht
sind soll in jedem gewöhnlichen Leben.

Vera Humilitas consistit in tali sensu
 imbecillitatis nostrae, ad omne bonum ineq-
 uitudinis, et quod omni gratia indigni simus,
 certo persuasi nos a nobismet, quod nihil
 habere, nil esse, nil posse nil scire, imo omnibus
 nos abusus esse, quae in manu benigna infi-
 niti amoris accepimus, et ob hunc abutum
 nos mereri, ut omnibus privemur atque in
 aeternum a facie Divina excludamur.
 Imprimis, cum infinita Creatoris bonitas,
 incomprehensibilem felicitatem suam uni-
 versis atque Theaurorum Coelestium partici-
 pationis nobis destinaverit. Haec vero hu-
 militas est effectus Lucis Divinae tenebras
 nostras irradiantis, et nobis indicantis,
 quantum a Destinata nobis felicitate ab-
 simus, quomodo falsa felicitatis specie
 fascinati simus, et quam fortis verba feli-
 citati adversari nitimur corruptione nostri inhi-
 bit. Haec ratio a Deo apprehensi, incipimus per-
 hinc istam famem et sitim suscitari, quae
 est conformitas Lucis et Voluntatis Di-
 vine adeoque Lucis et Soudi verum fundamentum
 Ished desiderium, attrahens spiritum Divinum
 vivificum, est respiratio animae, exprosum a Deo side

הורני דר כ"ך אהלך באמתך יחד לבבי ליראת שורך :

הודיעני דרך צו אהלך כי אהלך נשאתי נפש

שלח אורך ונחתך ה"ה ינחני וי"אני אהלך קדשך אל משכנותך
 הדרני כני באמתך

Ita in creatura omnium rerum, maxime hominū
 1. qui caput corporalis creationis: 1. Pater, 2. Filius
 3. Spiritus S. hoc est deus triunus se manifestat.
 Si memoria, summi boni semper recordatur, desiderio
 est fruendi inflammabilis anima, summo amoris et
 potentia fidei, adeo, desiderio virtutis sua se tendens,
 ex illo fonte omni boni, lucem emanare sentiet
 quod intellectum illuminat atque vitam vitam indi-
 cat. In qua via vera ambulans, magis magis suo
 fonti appropinquabit atque verum deum inveniet.
 Quo magis homo voluntatem creatoris sui operatur
 eo magis divina natura participat, fit, adeo in
 aeternum manet et felix est. Hinc videmus
 quare Christus sanguines suos vocaverit, qui
 voluntatem Patris sui perfecti faciunt, nemo
 enim hac sacramentum acquirit, nisi qui luce
 divina irradiatus, virtutem animae vitalem a
 deo ipso adipiscitur adeo et deo nascitur,
 Id quod est deus natus est et deo solo nutri-
 mentum et incrementum habere potest, adeo
 omnis homo est deus nasci, virtute lucis divina
 nutritus, dicit. (Ius meus hic est ut faciam
 voluntatem Patris mei. Sed quanta benignitas
 dei, quod ea novo nomine, s. coronam vitam remu-
 nerari velit, quia nos ipsius virtute operati sumus.
 Haec imputatio, nos humiles et deum glori-
 osam reddit, sed vulgaris erroneus conceptus
 laetitiae imputativa homines sanctos et securos
 reddit, deum vero seu malitia factorem difamat.

574777
 77

Lux magis Lux Divina inprimis Bonitatem
 et gloriam Dei, ac incredibilem fundam
 corruptionis nostrae in nobis manifestat, et
 magis Humilitas nostra augetur, atq. timor
 cum spe temperatur, dum interim desiderium
 nostrum fructu summorum incrementum capie.
 Istud desiderium Deus fore servatur, solatur,
 quibus mitigat acerbitaltem crucis, quo destru-
 endum est in nobis omne id, quod clariori cam-
 Deo adversatur, hinc summa omnium vobis
 anima Fidei consistit in

וְהָיָה כִּי יִרְאֶה אֱלֹהִים אֶת הַנֶּפֶשׁ
 וְהָיָה כִּי יִרְאֶה אֱלֹהִים אֶת הַנֶּפֶשׁ
 וְהָיָה כִּי יִרְאֶה אֱלֹהִים אֶת הַנֶּפֶשׁ

Hoc votum ē lux divina ut tum atq. debita cum
 humilitate et resignatione conjunctum implebitur
 tempore et grada quo infinita bonitas et sapientia
 sua gloria conseriet, judicabit tum O Divinum
 novum nomen in nobis exprimet

Interim omnium nostrarum profectum in spiritualibus
 fundamentum ē parte Dei, et amor ipsius infinitus
 felicitatem creaturarum suarum elicitans.
 ē parte nostra, sincerum desiderium obtinendi scopus
 istius infiniti amoris, semper recordandi.
 Omne bonum a Deo, a nobis magis nō nisi malum.
 Sine Deo nō possumus, ipsius Virtus in nobis omnia efficere potest
 corruptam vitam hominis veteris non sine solutio-
 ne destruere posse.
 Corruptio in amore carnalium, terrenorum et mundanorum consistit.
 maxime in collocando felicitatem nostram in gloria gloria Dei.

Gen. xii.

אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים

Postquam Deus abrahamum ita allocu-
tus esset, Fodus inter se et illum sanc-
vit atq; nomen abrahamo novum dedit in
sextione littera ה (aspirationis) ex nomine
in nomen abrahami. Ita fidelis anima
novi Fodens noviq; nomini participes sunt.
quando Deus ^{novum spiritum} novum nomen suum in I. C.
illis imperitur. Dum Paterno amore
suo animam complectens, illam convin-
cit se esse sibi sufficientem atq; ad perfectam
felicitem propter se nihil requiri, neq; ullam
obstantiam suam felicitatem turbare posse.
Si anima huic trahit respondeat suo deside-
rio illo amore fruendi, generat Pater Filium
suum in anima, qui est splendor glorio-
sae, lux amoris ex illo refulgens, indicans
viam vitam atq; facultatem largiens, in illa
luce digne coram deo ambulandi. Qua ratione
spiritu divino anima magis magis animata
perfectionem et quietem tandem adipiscitur
atq; hac ratione scopus creationis et redem-
tionis obtinetur ac Deus Triunus communi-
cata cum homine imagine sua in illo glorificatur
ut in toto corpore. ^{Christi} haec proprietas im-
pleantur. Fideles enim optant. Tam erunt

Etia. ^{Gen. xii.} 13. 17. 18.

Heb. ii. 1. 5. 17. 2.

ברית חדשה
ברית שלום
ברית עולם
consistit in
Gen. (xii. 17)
אברהם
תורתו בקרב
על שבט אבות
נתתי חקדשו בת
כפי: יהיה חשבו
שלם
לכאחד ורוח
חד שד. ע. xii.

ווייניג

אוי אל שדנ ה תהלך
לפני ודיה תמי

Infantia. Adolescentia

אל תרא אפרם
אנכי יען לך שכרך
לדלך מארצן וטמי
לדחק ודיה תמי
הארץ אטרארדך
הרבה וטמי

שמע ישראל

נהוה

אלהנו

נהוה

אחר

ישא יל פניו אלך
וישמע לך שלום

יברכך יל וישמך
יאר יל פניו אלך
ויחנך

והיה תמי

ה תהלך לפני

אני אל שדי

יל לא יתעטבו להולכים
בתמי

אלהים חזן וכבוד
יתן

שמע ומען יל

לחדות כנועם יל ולבקר
בהיכלו

שבת בבית יל
כליו חיי

אחת שאלתו נאם
זי אותה אבקש

בינה

חכמה

כתר עליון

91. אחר

26 יהוה
26 יהוה
26 יהוה
13 אחר
91

שלום

אמת

21
441

שב

איהיה

21

א

Pax et gaudium ex
perceptione illig. lenis
live vishat, significanti
non,

Lux ex illo fonte
emanant, gratia afflu,
en Viam ad summum
bonum in a continet

Font. omnis
Beatitudinis, nullo
indigens nec ab ullo
inhibitis. Summum
Bonum et Summa
Quintess.

Veritas, Sanctificare et liberare dicitur
 quoniam est Virtus amoris divini, Unions
 atq. participationem divina natura. Causa.
 In sancta vero divina natura summa Li-
 bertas est, dei enim Voluntas, Iustissima
 Sapientissima et potentissima, liberrima
 nam reddit et felicissimam Voluntatem
 hominis, Legem amoris in deo relucens
 prout et in regni voluntate sua
 habentis. Quocirca enim secundum
 Omnipotentis Voluntatem volumus et
 in illis omnibus, Diaboli obstantibus eventibus,
 et quocumque, Deus suam coronare non
 vult, et quocumque desideranda nobis non
 sunt. Fidelis et humilis, servus nil opor-
 tat vel desiderat, quam ut Domini sui
 rationibus consulat. Sed Fidelitas, quae
 deo nos totos devovere possumus, est Sancti-
 ficatio per veritatem, sive Iustitia, quae
 voluntatem dei nostri faciendo totos nos
 devotum^{ei} a quo omnia accepimus. Quo
 magis vero infidelitate et humilitate omnia
 reddimus deo a quo ea accepimus, eo magis
 deprehendemus, quod ille longe maiora pro
 nobis laboret et sit et ad quem magis
 nostras, id est propter christum et christum

Ecce ii, quae in pagina ¹²² praecedunt liquet
quare Deus abrahamo dixit ¹²² 1227 7750 et
et quare Esa. LXII. dicatur 1227 7750
Nam quo magis homo in veritate sancti,
fidelis, veritatem facit alij hoc modo in
Deo operatur, eo magis deprehendit, quo
modo faciendo voluntatem Divinam
in illa Luce et Veritate, quae panis, vita
est, roboramus atq; voluptatem majorem
percipimus, quam corpus nostrum manda-
cando panem naturalem reficitur et delecta-
tur. Unde intelligit, quare Christus, dicat
alium suum hunc esse ut faciat volun-
tatem Patris sui et quare Esa. LXI.
Deus promittendo se opera fidelium ser-
vorum suorum constituturum in Veritate,
simul pollicetur, quod ineffabili gaudio
gaudebant in Deo, salutis ei iustitiae ornata
Decorati atq; Blanca Domini facti ad glori-
ficationem nominis sui. In id quod patet
quare servitium Dei sic gloriosum liberum
quoniam servimus illi, qui magnam curam
felicitatis servorum gerit, imo ille ipse ipsorum
felicitas, et remuneratio, in opere, quo voluntatem
sui ipsius faciant. Nam voluntas ipsius est
amor qui non sui sed rei amatae rationem
habet. Et virtus, quae mediante voluntatem
ipsius cognoscimus et facimus, est emanatio
amoris ipsius. Sive Filii Dei.

ἐν τούτῳ γινώσκωμεν ὅτι ἀγνώσκωμεν αὐτὸν ἐὰν
τοῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ τηρήσωμεν

ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔσται.

Ex hisce patet quod viva cognitio Christi consistat,
in operatione voluntatis, divina, per illam virtutem
tam licet vicalem, qua animantur Christo incorporati,
sive in vivo nomine novam vitam adepti.

In hac viva cognitione Christi, absolvitur super
gloriosus amoris Dei, in quo amore perfecti,
Sancti, et culpabiles et immaculati reddimur

2. Joh. 11. 5. 8.

ἐφανερώθη δὲ τοῖς θεοῖς, ἵνα τῇ ἀμαρτίᾳ ἡμῶν
λέγῃ: ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου

Unde patet quod cum Christi cognitio corripit
non solum in fine, quod propter illum nobis re,
mittantur peccata, sed et quod per illum peccata
credicentibus alij hoc modo regnum tenebrarum
in nobis destruat. Solus

καὶ οὐκ ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ. (ολογ. 1.2. ὅτι, ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ,
καὶ οὐκ ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ, ἀντὶ τῆς ἐκείνης, πᾶσι τοῖς
ἐκείνοις, ἐν τῷ σώματι τῇ ἐκείνῃ, ἀντὶ τῆς
ἐκείνης, πᾶσι τοῖς ἐκείνοις, ἀντὶ τῆς ἐκείνης, ἀντὶ τῆς ἐκείνης,
(un moriendi.)

um moriendus pro nobis mortem, et Principem mortis,
Vicerie Salvator, Portam Vitae nobis aperuit, atq[ue]
Claves mortis, et inferni a Patre suo Caeli accepit
Ita ut nobis inviti Tyranni, Tenebrarum nos
ex servitute suorum

[illegible]

Ex iis quae in pop. annuunt. catene visemus
quare fept. III. 17. Deus aspiciere in amos
suo dicimus, dum in antro anime se manifestans
debellato huius animum liberavit atq. gaudium
suum effecit. In hoc consistit mysterium
Christi in vobis, spes gloriae nostrae. Quamquam
posui Christum, cum deus dixerit vobis, deus

1. Cor. I. 24

Scipiamus praedicant, ut homines perfectos in
Christo praestent, sed plerumq. cognitionem
Christi carnalem inculcans. Cum in modo dicto
loco Paulus in praedicatione Christi, magis
respiciat divinitatem ipsius quam humani-
tatem, licet in humanitate ipsius acquiescentia
dei in homine lapsa ineptis, unde Lexnvor
q. rursus vocatur

Cum Christus dicit hoc est opus dei ut
credatis in illum quem misit, hoc innuit,
Christianismum consistere in hoc, ut obediamus
luci, quae tenebris debellatis nos filios lucis
efficit, ut per lucem deo incorporati atq. in
imaginem dei restituti illa felicitate gau-
deamus, quae deus in nobis et nos in deo
delectamur, atq. hac ratione opus infiniti
amoris perficiatur.

Deus infinito amore suo nos, proportionem
 vera felicitate nos, ad participationem gloriae
 suae invocat, sed neminem cogere vult,
 Diabolus falsa felicitatis umbra nos allici-
 cit, sed invicem neminem cogere potest.
 Deus miseria nostra dolet, si refractarii
 sumus, Diabolus miseria nostra gaudet, si
 ipsi meremur geramur. Quaequam homo
 naturalis ad bonum tendit et ad ma-
 lum proclivis sit, interim semen lucis
 et semen tenebrarum vires suas, tum
 demum efficaciter exercere incipiunt,
 quando homo per gratiam divinam apprehen-
 dit, miseria suam cognoscit et ex
 illa se extricare vult. Quo magis pro-
 pter conatum, licet specioso peccatis pro-
 textu, se extricare vult, eo magis se
 intricat, tenebris irritatur, et Lucis glo-
 riam huius liberationis homini negant.
 Donec de nichilo nostro, et indignitate
 auxilii certiores redditi, totus nos ipsi per-
 mittamus, qui suo solummodo amore in pauperes
 nos ex nichilo produxit, imo rebellibus
 participationem gloriae suae destinavit.

Adoratio in Spiritu et Veritate con-
siste (1) In cognitione nihil nostri, et
ingluvies Spiritus apostolica in larva
tam nostram generationem (i. q. Ege-
tē Sacerd. (2) In profundissima
veneratione Divinae Majestatis, e thro-
no gloriae suae miseriam nostram respici-
entis, atq. nos hostes suos infinito amore
complectentis (3) in Fide, sive firma
adhensione Iesu Christo pater, Veritati
libertatem, sacrimoniam, Iustitiam
et Vitam eo ferventis / sinera pueni-
tentia superstruunt. Ubi Lux Divina
hanc cordis figuratorem e tenebris
elucit, ibi non deerunt supplicia propter
ingratitude et infidelitatem nostram,
Laudes infinita Bonitatis erga nos
miserimos, et indignissimos vermes et
rebelles, ardentia desideria virtute divi-
na salutaris eluctandi. e luto tē. idemq.
adversus, et vincendi astutissimum et pro-
potentem invidiatorem in tē qd. magis
arrogantia operantem, et patiens resignatio inter
omnes tribulationes et tentationes quibus debet
lari et exterminandas est Spiritus apostolici
veteris hominis principium vitale mortuum inferens,
ut Imago Divina vestitu dō, qd. gloriam infiniti amoris perficiat

2 (w. v. 45).

ἐν τῇ αὐτῇ ἀγίᾳ ἀρχῇ αὐτῶν ἵνα καὶ
αὐτοὶ ἐν τῇ ἡγεσίᾳ αὐτῶν ἀναστηθῶσι

ὅτι πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες
ἐκζητοῦντες αὐτοῦ, ζωὴν ἄλλὰ τῷ ὅτι
αὐτῶν ἀποθανόντος καὶ ἐγχεθέντος

Sicut Christus non suam, sed Patris sui
 gloriam quaerit, ita tum demum ipsi
 et non nobis vivimus, quando liberati
 ab ~~inferis~~ ~~et~~ ~~hunc~~ ~~et~~ ~~hunc~~ ~~et~~ ~~hunc~~
 virtutem mortis et resurrectionis ipsius,
 in nobis experti, gloriam Dei unice
 in vobis habemus, atque non tantum
 per manifestationem gloriae divinae
 in nobis, non tantum gaudium Salvatori
 nostri et omnibus amicis eius conciliamus,
 sed et omnis conversatio nostra cum
 aliis hac respicit, ut per nos ibi ad hanc
 vivam Christi cognitionem alliciamus. Ἰδούμεν τὸ
 Hoc modo fideles, utique ἡμεῖς, ὁπότε
 et ἐν ἡμῶν ἡμεῖς, ὁπότε
 niti amoris Salvatoris nostri semper ante τῆς χάριτος
 oculos habeamus, atque omnia nostra λαγνῶς καὶ τῇ
 liberali Dei manu accepta huius scopo ὁποῦν ἔχοντες
 devoteamus, ut gloria Dei in salute τάλλαξάντες
 proximorum ἐν τῷ σώματι
 promoveatur. τῇ χάριτι
 Ita dicimus Christi, erit tibi uti dominus tuus,
 nimirum in ignem amoris patris tui. Ἰδὲ τὸ θεῖον
 quod erit sanctus, immaculatus et incupisibilis.

כִּי־יִזְכַּר הַיָּסוּד הַזֶּה וְיִזְכַּר הַיָּסוּד הַזֶּה לְאֶתְחָזֶה

עַשֵּׂה הַיָּסוּד הַזֶּה עַל דְּבַר שְׂמֵחַ וְשִׂמְחָה הַיָּסוּד הַזֶּה

Sensus hujus versus hic esse videtur notis circa futurum
versari, spe incerta te laetando, vel timore
adversorum te inquietando, nam ideo pro-
pera et adversa multo te excipiant,
ut te totum divina naturae permittas,
et utroque statim bene uti discas, de eo
solummodo sollicitus ut in re praesenti
fidelem te probas, in prosperitate pie
hilariter te geres, in adversitate vide,
expende, considera, 1) quomodo rebus
secundis utis sis, derivando ab amore
Dei, et in mundanis, sive in solamine
boni laetando (2) Vide quam obediens

Inter res adver- adversa feras, et qualis sit tua fides,
sas non minimas, tas erga Dominum (a quo aeternam felici-
amissio rei amo- tatem expectas) juste et benigne omnia
tu; dolor inde percipere indicat administrantem. (3) Vide quam imbecilli
infidelitatem et sis ad crucem et tentationem tolerandam,
ingratitude et utere hac occasione ad quarendam
erga Deum et utere hac occasione ad quarendam
donationem omni auxilium Divinum eo continui (4) Vide
um bonorum. in qua arum narum vale hic versumur,

ut aeterna eo interis ambas (5) Vide quam
infinitus sit amor Dei et thronus gloriae suae
nostram incredibilem miseriam reprobantem.

Quando Christus Joh. XIV. 28. dixit: abeo
 et venio ad vos, si me amaretis, lataturi
 essetis, quod dico abeo ad Patrem. Hoc
 indicat veram manifestationem. Christi
 in animam expectari non posse, nisi
 deposita carnali et exteriori Christi
 cognitione. Quandoquidem Apostoli
 externa Christi humana forma
 solummodo delectabantur, Christus
 dicebat apostolos suos ipsum nondum
 amare. Ita exteriori Christi appa-
 ratui inhaerentes, adeo Christum
 solummodo carnaliter cognoscentes,
 Christum realiter amare, hoc est
 amorem, quo Pater ipsum diligit, expe-
 riri nequeunt. In qua tamen experi-
 entia novum non ex hoc mystico unio
 cordis, quia unio est in hoc mysterium
 a tot seculis absconditum. Manifestatio
 gratiae divinae in infirmitate humana
 Invenitur in 2. Cor. 12. 7. 8. et 13. 4.

Inter carnalem Christi cognitionem et manifestationem ipsius in Nova
 Creatione intercedit Nova Cognitio Christi, quae non est exterior
 sed interior, et per hanc interiori Christi cognitioni et manifestationi
 intercedit Nova Cognitio Christi, quae non est exterior
 sed interior, et per hanc interiori Christi cognitioni et manifestationi

141
CROSS. III. 15

¶ igitur o Deus peccatorum in tota sapientia
Pax Dei cum premium certaminis trium-
phet in cordibus vestris, nam superna vocatio
ad hanc manifestationem gloriae divinae
per Christum et in Christo nos vocavit.
Vocatio autem ista nobis innuit per
convictionem nos esse miseris servos
peccati et Satanae, sed infinitam niteri
cordiam in Christo nobis aethera gloriae
suae in abyssum miseriae nostrae descendisse
virtutem v. rificam superiorem illi potius
hinc lethiferae Satanae nos captivos detinere.
Per hanc et vocatorem divinam vincamus
si de nobis despondentes, atque in Deo unica
fiduciam et spem nostram collocantes nos
totos ipsi permiserimus. Supra dicta Pax
Dei, seu Corona Vitae, non obtinetur nisi in
perfecta Victoria, quam Spiritus interni homi-
nis et deo patri reportavit de spiritu maligno
externi hominis in carne et sanguine geniti. Gloria
et Felicitas istius posis in eo elices, quod
deus in anima fidei et fidei anima in Deo
acquiescat, atque hoc modo amor infinitus seipsum
solum obtineat, gaudio suo ab homine amato.

7142
7077.

Quando 1704th se in memoria nostra manifestat
 ut tanquam summum bonum et summa Potentia
 oculis mentis semper observetur, amorem et
 fiduciam gignit, ut per fidei aia bona a fonte
 vitæ non abstrahatur, et ingruentibus malis
 non despondeamus, tum nosmet ipsos abnegare
 et eadem ferre dicemus, atq; in Deo
 jurare, et bene dicere et gloriari incipimus.
 In quo spes, æternæ felicitatis, precursor,
 consistit, ad 470 7th 1704th atq; 1705th nos pre-
 paravit. Si hæc ratione oculus internus vel
 sensus fortem Lucei conversus sit, Intellectus
 mox illuminabitur, per eandem Lucem, quæ
 cor calefacit, atq; voluntatem, omnium altio-
 rum nostrarum motuum, sub obedientiam
 spiritui, redigat. Ita ut in ista luce am-
 bulantes, indices majorem vires ad præparandum
 totos nos devovendi auctori essentia nostre,
 atq; Voluntatem ejus, indices libentius, melius
 et perfectius faciendo, sacrificium vivum,
 sanctum et gratum evadimus. Atq; hæc ratione
 felicitatem et gloriosum fructum reconciliationis,
 per mortem Christi factæ experiemur, in Pace cum
 Deo, seu Novo Fœdere, in novo spiritu, novo
 corde et renovatione Imaginis Divinæ nos participes
 reddente Naturæ Divinæ, quæ est Amor
 sui et omnium bonorum sanctorum communicativus.

21717 June 1942, Guernsey, Sweet Ham Island. White

que ne participe au même redoublement, sans inspiration du verbe spiritus sancti, qui est un complément d'attribut.

Sicuti rei amata servimus per desiderium
 ei placendi, ita a re amata nos amari sentien-
 tes fiduciam in re amata collocamus obti-
 nenda nostrae felicitatis. Amans Deum et a
 Deo se amari persuasus, fiduciam in Deo
 habet in re diversa inde coniuncta. Sed amans
 proprio captivatus sibi fide et tempore
 tentationis miserum in solationem expe-
 ritur. Dum Deum amans idcirco placere de-
 sidero, libenter permitto me ipsi ut in me
 destruat ea quae ipsi displicent; odit
 vero Deus peccatum, ex amore erga sua
 creaturas, dum peccatum adversatur
 fidei voluntati divinae quae felicitatem
 creaturarum suarum cupit in unione
 scilicet. Dum Deo placere desidero con-
 vincor, quod me per istud desiderium
 haberi a me amari cupiat et me amore
 suo dignum, in sua imagine reddere intendat.
 Id quod in me fiduciam gignit, illam propter
 nomen suum spiritum suum absolutarum, in
 quo spe fundamentum gaudii et pacis
 seu *deceperit et corrumpit*. Sicuti e
 contrario desiderium, spe carens, huiusmodi.
 Fidelis amans magnam gaudium sentit si rei amata placeat,
 et magno dolore cruciatur si rei amata displiceat, sed maxi-
 ma corrupta natura miseria haec est, quod ignoret se Deo displicere.

271
Quo magis anima per Christum appret.
hanc in luce divina magnitudinem
amoris divini ejusque virtutem intuetur
et experitur, eo magis optat et po-
rat tam in se quam in toto genere
humana gloriam Dei triumphaturam,
In qua se peragere per spiritus sancti
et gaudii eterni praeiosus latet. Desi-
derium felicitatis cum se conjunctum
et hilares, aut desiderium se delectationem
torquet. Rursum arumha saepe inde
emergunt, quod una cum incrementis
lucis stimuli tenebrarum ingrovescant.
In mundo spirituali ac in mundo
corporali vis elastica augetur, quando
unum ab altero comprimitur. Inde
oritur quod voluntas nostra eo magis reni-
tatur quo magis vim illi inferre conemur.
est vero hoc ~~vis~~ vis elastica,
tam in mundo intellectuali tam tenebroso quam
luminoso.

Amor continet in se desiderium re amata
 fruendi et se cum re amata communi-
 candi. Hoc est fons mentium Vocacionis
 quā Deus nos vocat ad gloriam suam
 a terram, seu coronam vitae, et ~~et~~ ~~et~~ ~~et~~
 in dicitur, corda fidelia in ~~in~~ ~~in~~ ~~in~~
 et ~~et~~ ~~et~~ ~~et~~ ita gubernare et moderari,
 ut ~~ut~~ ~~ut~~ ~~ut~~ emanatio Amoris, et
 sic Regula vitae, vitam in Deo producat,
 Lux ista indicat viam, in qua ambulantes
 per viam vitae, seu viam quae vita est in
 se ambulare sentiunt ~~et~~ ~~et~~ ~~et~~ ~~et~~
 In hoc hoc consistit vita illa cognitio
 Christi, ubi illi audientes, et in illis eru-
 diti Veritatem in ipso absconditam, et
 archam hominis interni inveniunt, et
~~et~~ ~~et~~ ~~et~~ ~~et~~ ~~et~~ ~~et~~ ~~et~~ ~~et~~ ~~et~~
 evadunt, quando per spiritum in Christum
 baptizati Christum induerunt, gloria ejus
 ita induti, ut radiis solis, justitiae circumdantur,
 sic tandem per illam ~~et~~ ~~et~~ ~~et~~ ~~et~~ ~~et~~ ~~et~~
 sem est Filii Dei evadunt

תשועת צדיקים מ יהוה ועוזם בעת צרה
ויעזרם יהוה ויצלםם בלשם מרשעים ויושיעם

כי חסדו

Cum Iustis in hoc mundo cum Principis Tenebrarum
Periculis, variis tribulationibus, exerceantur sint
sola fiducia in Deo, cum robur ipsorum,
tandem emergent. Unde in his duobus ver-
sibus homo impii admonetur, ut in vera
humilitate de se despondeat, ut nil quicquam
sibi ascribat, quandoque ope Divina, sive
a peccato preservatus, sive post peccatum
per poenitentiam favori Divino restitutus,
et cum Deus nos amore suo adeo indiget,
nihilominus tanta cura et affectu prosequatur,
ut patienter omnia perferamus, qui nobis ad
purificationem, probationem et sanctificationem
inmittit, sive quia rabiei et crudelitatis, pen-
mina edat hostis in arctissima captivitate
externum hominem detinens, ne libenter
captivum suum extorqueri sibi sinens.

Per sinceram poenitentiam a tenebris versus
lucem conversi per fidem in Christum, fidem in
Christo nascimur, in qua fidelitate cum Christo
unici Filii Lucis et Dei evadunt.

Dei benedictio, et quicquid in illa humilitate, quam in se amore Dei habet,
et in illa humilitate, quam in se amore Dei habet, et in illa humilitate, quam in se amore Dei habet.

Quando Deus gloriosum Ecclesiae statum, sive manifestacionem gloriae suae in populo suo promittit et variis Libris id exprimit, omnes eo tendunt, quod Christus a Patre suscipietur, Sanctificus illis in Veritate Tua, ut manifestato in illis nomine tuo, amor quo me amasti in illis sit et ego in illis, et particeps gloria mea fiant, dum Ego in illis sicut Tu in me, ut hac ratione perfecti fiant in $\text{לְוָנוֹתָם וְעַתָּה}$. Inde vocatur Filius Dei וְיָהוֹשֻׁעַ Sanctuarium, Sanctificans Populum Dei.

Lux, Sapientia, Facies et Oculi Dei, quoniam ostendit nobis Viam et Rationem perveniendi ad Deum, contra Felicitatem, Dum per illum Deus nos respicit et appicit, cognitionem Dei impertitur, in hac irradiatione mea, hic nostra principium vitae novi hominis latet.

וְיָהוֹשֻׁעַ quoniam Pater in illo et ille in Patre et per illum nos in habitatione divina dignamur, unde quod וְיָהוֹשֻׁעַ dicitur vocatur Verbum Dei, quoniam per illum Voluntatem suam, qua amor est, exprimit.

Lex Vita, quoniam est Norma et אֲרֵצָה illius, Iustitia et Sanctimonia, in qua Vita Vera, divina et aeterna consistit. Panis Vita, quoniam nutrit et fortificat vitam spirituales וְיָהוֹשֻׁעַ scaturientem.

Vestitus, Ornatus et reconditio novi hominis, pulchritudine Deo grata internum hominem ornans et contra omnia Satanae molimina ipsum muniens.

בְּצֹאת יִתְהַלֵּל הַמֵּת וְלֹא הַשָּׂכֵל וַיְדוּעַ אוֹתוֹ כִּי אֵין
 הָ עֵשָׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בְּאֶרֶץ כִּי בְּאֶרֶץ חֶסֶד

Ita vera hominis gloria in eo consistit ut
 in forma Christi Deo placeat, ut vero Christi
 in ipso formam adipiscatur, atque in Iustitia Dei
 resplendeat, iudicia Dei patienter subeat,
 per quod Dei gratiam suam apprehendat
 purificetur. Qui in bonis fortune, corporis
 vel animi gloriantur, vera illa prudentia
 et sapientia deserviuntur, cum vera sa-
 pientia ad veram felicitatem dirigat
 et vera felicitas consistat in cognitione
 Creatoris nostri, qui summam amorem
 suum erga creaturam suam in eo mani-
 festat, quod per gratiam, iudicium, et pati-
 entiam suam in habitationi eam adaplet.
 unde Christus dicit boni fructus ferre in
 patientia (1) quandoquidem per patientiam
 in formam et tentatibilibus purificantur (2) per
 iudicia patientiam ex cruentis destruitur et
 per gratiam in seipso consistens.

Ego sum Pastor bonus, bonitatis, et pabulum bonum
 per me amor infinitus imperitum luminum bonum
 deum querentibus, seu fame iustitiae laborantibus.
 Unde me invenierunt et me edentes, Verbo, qui pasci
 vita est, reficiuntur, gaudio ineffabili latant, quoniam
 homine divino se dignato, deprehendunt. Perca. xv.
 Amorem meo attrahendo voco oves ad pascua aeterna
 et hac ratione petis me cognoscendum probas, Illi
 vero obediendo voci meo, atq. hac ratione in luce
 mea ambulando et revertuntur ad centrum
 verae vitae, pacis et felicitatis. adeoq. in cognitione
 mea latet illa vita Divina per quam
 illi in me et ego in illis viventes, gloriam
 Dei illis vivificantem vident. Deus nos
 aspiciendo et ad illum innuendum capaces
 reddendo cum nostrum amore suo inflamat
 atq. internum hominem roborat ad super-
 cundas omnes insidias tentationes et oppug-
 nationes hostis.

Colo II. 11.

ἐν τῇ ἀκατακτάτῃ τῇ ἐν τοῖς ἀγγέλοις
νοῦτος ἐν τῇ ἀκατακτάτῃ τῇ ἐν τοῖς ἀγγέλοις
τῶν ἀγγέλων τῶν ἐν τοῖς ἀγγέλοις ἐν τῇ ἀκατακτάτῃ
τοῦ τῇ ἐν τοῖς ἀγγέλοις
Ex duobus veribus antecedentibus
patet quod plenitudo Divinitatis
in Christo habentis plenitudinem
gratie adepti, circumcisionem spiri-
tualem τῇ ἐν τοῖς ἀγγέλοις, sive resectionem
radicis, lethiferi carnalis, non
sint, ita ut Spiritus Christi inter-
num hominem sursum et introsum
versus centrum centrorum moveat,
dominetur spiritui apostata ex-
ternum hominem versus centrum huius
mundi trahens. Deut. X. 16. XXX. 6. De-
scribitur haec circumcisio spiritualis
per amorem Dei toto corde et tota anima.

20 Aug 18
 When Esau's wife, the widow, shut the
 door upon her, and to be quite alone, having
 not so much as her children with her,
 it is he was to have her multiplied:
 It seems to prove that the spirit of
 God loves to work in solitude. What, ever
 works upon our senses, without doubt
 a hindrance to our hearing God's voice
 in the innermost center of the soul;
 but it seems better, that the animal
 steamings forth of other body, interrupts
 the operations of spiritual powers

P. LXXXIII
 אני תמיד ערך אחרות בד ימי
 XXV. עיני תמיד לא יהיה כיהוא יצא מרשת יד
 XVI שויתי יהוה לפני תמיד כחמני כלל מוס

Ita videmus, quod unus quilibet, robo-
 ratur, ex angustia liberatur,
 et tandem in Pace Dei ita cessat,
 dicitur, ut turbare amplius nequeat,
 in quantum in *תמיד*
אני תמיד dum temper ante
 oculos habeat, sive in praesentia
 et Lux ejus ambulet. Ita Lux
 vero vivit in anima, in quan-
 tum anima versus hunc Fontem
 Amoris Lux, et Vita convergit, inde
 spirantulum ^{amoris} Vitale haurit, per
 quod Deus in *תמיד* se mon-
 strare, atq. vera animae fidelis
 amore suo magis magis inflammans
 Imaginem suam ibi gignit. Per
 quam formationem *דעה* Christi in nobis
 in Iustitia et Sanctimonia ambulans,
 tes magis magis Unionem cum Deo
 adaptamur.

155
ἐν τῇ ὑπομονῇ κτλ. τὰ ψυχὰς

In patientia acquiritis animos, ut
eas reverā possideatis. Nam per Spi-
ritum apostolicum a Deo, Fonte Vita,
et amoris alienata, ac sub potentia
Satanica sibi ipsi videntes animi
amplius sui juris non sunt. Sed
sunt in servitute illius Spiritus
qui sui honori et suis commodis
studet. Quandoquidem per crucem
destruenda est haec naturalis Vita
in misera servitute tenebrarum
fontem mortis in te continens, pater
quod per patientiam recuperanda
sit ista vita, in qua Homo rege-
ritur Deo, Summo Bono, et Amori sub,
stantiali vivit. Quo magis vero homo
versus hanc suam originem Voluntatem
suam convertit, eo magis experietur hanc
esse naturam amoris, ut non suam emolu-
mentum sed amabilem beneficium querat. Tum animus
se ipsam Deo tradens, inestimabilem illam Libertatem
a se perdet, dum se ipsam in Deo suo possidet.

μαχοι δεδεδοται τε οτις εσθλας εξωρ της
 σφραγδα ταυτης: Εγρη νομοι τρι οντας αυτη
 ποι ανωριστοι ανι εδωκεν ανι εδωκεν ανι
 διαταξεω

Fundamentum foederis aeterni Pacts, per
 quod Deus in Romae glorificandus, firmissi-
 mum est, nulla Velut astutia Diaboli
 subvertendum. Hoc vero sigillo roboran-
 tum est modo dictum foedus, quod amor
 infinitus, sua bonitatis participem reddere
 vult hominem. Misit Deus se cognos-
 cendum praebet, per Radior solis iustitiae,
 qui est NOMEN, sive Lex Spiritus. Viti.

(2) Recedat ab iniquitate, qui cum
 Nomen Christi gerere coepit. Unde
 patet quod Verus Christianus ille adhuc
 nondum sit, qui iniquitati, non Legi
 peccati et mortis indulget.

Recedere ab iniquitate a spiritu apostasia
 ortum trahente, consistit in conversione. Volun-
 tis nostrae a Tenebris et Carne, versus Lucem
 et Spiritum. Sicut per alienationem Volun-
 tatis a Deo Malum, semini iustitia originem
 vult, ita per Reversionem Voluntatis ad Deum,
 Bonum et iustitia e Fonte amoris Lucis et Vitae hanc
 recedant.

157 דע 727 ה'תקל"ז
Vox Dei, per quam Deus Nomen suum

profert, exprimendo Verba, quae sunt
Spiritus et Vita; est Canale per
quod Deus in nos descendit atq; hac
ratione Viri, nobis confert ut in
Deum, seu Originem nostram redeamus.

Tum demum Veram Pacem et Feli-
citatem adipiscimur, quando
cor nostrum inscribitur D U, ita ut

nos in Christo et Christus in nobis
sit. Hac ratione Divinam indolem
nova Creatura intelligimus.

תא נאמא דא דא דא דא דא דא דא דא
ה'תקל"ז ה'תקל"ז
Sicut vero hoc Nomen, quo Deus se cognos-
cendum praebeat et splendor gloriae Divinae,

ita in illa luce ambulantes
sive Vocem Divinam audientem, sunt illi
qui reperta Via Vitae, humillima gratitudine

Summo Nominis, omnium Creaturarum auctori, morem
gerentes, atq; scopum obtinentes, quos Infinitus
Amor in Creatione et Redemptione sibi promittat, Thesaurorum
Collectum participes fieri cupit.

In ultimo versu cap. III. ad Philipp.
promittitur transformatio Corporis, humili-
tationis nostrae; Quaeque versibus hoc reddi-
tore, transformatio Vile corporis nostri, sed
in gratia huius loci mihi haec videtur,
quod nos per corpus sumus humiliandi,
1) quoniam corpus sedes et habitaculum
est spiritus tenebrarum, foris tñ glori-
a, in interioribus in notum. adeo spiritus
apostolicus in corpore, tenet carnem et sanguine
nidum habet

2) origo corporis, seminis in pudendo, con-
fluxus animae per voluptatem carnalem a
deo aversa. Illud ipsum tenet a terra ori-
ginem haurire.

Finis corporis putredine, postquam sustenta-
tum fuerit per mercedem aliam creaturam.

3) corpus animam a servitio dei abstrahit
adorationem in spiritu et veritate impe-
diendo, doloribus, et vaporibus aq. et
inedia a ca. crapula, mercedem turbando.
a. necessitatibus suis multum tempore
absumendo.

ΠΙΟΝ ΥΙΟΥ

Salvator noster re ipsa ex illo
quando non solum remissionem
peccatorum, propter participa-
tionem in ipsius humana natura
obtinuimus; sed et propter parti-
cipationem in ipsius divina
natura, fontem peccati in nobis
obstructum, sive Autorem pecca-
ti in nobis debellatum, experimus.
Ita ut Homo Jesus, remissionem
peccatorum nobis promereatur,
sicut dicitur: *Αντιπαρστης εγνων.*
Sed Filius Dei Imaginem Dei restituat.
Ita ut Fides in Christum, Verbum Caro
factum respiciat, sed Fides in Christo
per Christum: Filium Dei in
humana natura de seductore
triumphantem experiat. *Εν νικησει.*

Vita naturalis, et tunc proveni-
ti, Σαρκί, fontem morti, habet,
quoniam desideria carnalia pere-
unt, by nutriuntur et accendun-
tur, et nutritum nutriendum
naturam induit, in impletionem
desideriorum res desiderata pascat
desiderantem, et vice versa desi-
derari possit desideratum. Unde
gaudium amoris consistit non tantum
in sensu voluptatis, quam è re
amata percipimus, sed etiam quam
rei amata conferimus.

In opposita pagina recensita Victoria
qua perpetuo reportari debet de mundo
consistit in inclinatione voluntatis nostrae
erga activitatem lucis, Carnale principium
in externo homine, sua activitate generat
aqua spirituale principium interni hominis.
Iude lucis inter carnem et spiritum, et
perpetuo circumfusa est vaporibus et aëre
si per veteris hominis crucificationem Victoria obtinenda

In pag. precedenti descripta Fides in
Christo, est Beatus ille Status Nova
Creatura, per Renovationem Mentis
in Imaginem Dei transformatam.

Col. II. 9

Quando in Jesu Christo in plenitudinem
Divinam repletus novus Homo, expe-
ritur, γυνώσκου τὸ πᾶν ὅτι ἐστὶν
τὸ αἰχμήματα τῆς θρόνης παρρησίας
ἐν Χριστῷ, καὶ πᾶσι ἀποδοτὸν κεφάλαιον
κοινωνίας τὸ αἰχμήματα τὸ αἰχμήματα
ἐκείνη καὶ ἐκείνη τὸν τρόπον, καὶ
τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς νύκτος
καὶ τὴν ὁμοίαν ἐνέργειαν τὸν ὁμοίαν
ἐκείνη τὸν κόσμον. Hanc rationem
intelligimus veram. Joh. XVIII. ἵνα πᾶν
ὁ κόσμος, ἀποδοτὸν ὅσων ἐστὶν ζωὴν αἰώνι-
ον, ut Divinitas Jesu Christi, per suam
humanitatem totam humanam naturam
liberet a potestate Principis Tenebrarum.
Hanc rationem Solutam est corpus Jesu (Ch-
τὸ αἰχμήματα τὸ πᾶν ἐν αἰσὶ αἰχμήματα

765

In primo versu capiti primi Genesios, in ultimo
versu Malachia et in ultimo versu Baruch.
habentur sex N. acti in 102 debet magni
mille annos continenti, ab ubi debet unus verbi
scripti

1. Heb. 1. 13. τολμήσω ἐλπίσασθε ἐνὶ τῇ παρουσίᾳ
τοῦ γένος ἐν ἀνοικτύῳ, ἵνα οὐκ ἔσται
χρὶς

Spem perfectam alienam, unice in Christo
confidentem, nihil propterea a vobis nec ipsis exspecto.
Et hanc fiduciam habentes, quod in
Salvatore, Nomine Vivo, perfecti et libe-
ramini ab omni potestate hostili.

Sicuta Veritas, amando bonum, ad
vitam aeternam nutrit, ita mendacium,
salsum specie boni malum ambrum, mortem
parit. Ita per peccatum primi hominis
indoles mortifera totum genus humanum
ingressa est. Haec est vis elastica mali
corrupta naturae nostrae, quae eo magis remittitur
quo magis infinita misericordia Patris, solentis
propter Iosam Christum, semine solentis Luce
sua animam nostram beat.

ἡ ἁγία, εὐσεβὴς καὶ δούλῃ τῶν θεῶν, καὶ
 ὁ κύριος, ἀγαθὸς τὴν καρδίαν τὴν πεπονημένην
 τοῖς ἀδελφεοῖς, οὐδὲ παύσει

Sincere Deum venerante, experientur quod
 Deus aperiet ipsorum os ut vrbz a ministris
 Christi prolatis, audiant, et illis adherendo
 virtutem vivificantem verbi divini experiantur.

Joh. III. 36.

ὁ πιστεύων αὐτὸν τὸν υἱὸν ἀγαθὸν ζωὴν αἰώνιον
 ὁ δὲ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν ἔχει ὄψιν ζωὴν ἀλλ'
 ἢ ὅτι καὶ τὰ πάντα ἐστὶν ἐκ τῶν

Quamprimum in filium: seu supradictum verbum
 credimus, sive magnetismo amoris divini nos
 trahimus, vitam aeternam ingredimur. Si vero huius
 vocis divina non pareamus, nunquam videbimus
 vitam, sed permanemus sub ira divina, quae
 amorem divinum deservens excipit, et foris est
 mortis. Iste status, ira, seu infernalis, inde oritur
 quod insatiabile desiderium felicitatis suae
 vero pabulo destituatur.

Bonum }
 vita } Amor Dei
 Caelum } sive
 } adhaerens ori,
 } gigni sui

Amor proprius }
 sive } Tenebrae
 Descriptio } mors
 originis suae } Infernus

וְכַתּוּב בְּיַד יְהוָה

Postquam deus in infinita misericordia miserum
 peccatorem oculis suis aspexit, scintilla lucis divina
 s: semen nova (creaturae) hominem convincunt de ira
 divina, quae vivit hominem impellit, ut quaerat
 gratiam s: veniam propter peccata et vires
 ad obedientiam: postquam homo hanc gratiam
 invenit, experientia, quomodo deus in Nomine
 יְהוָה se cognoscendum praebet. *probatu*
 ta *qui in vivit hominem* *ut o cum quon*
 וְכַתּוּב בְּיַד יְהוָה

Ita Nomen est Lex amoris, propter quam
 et per quam deus nobis in iustitia sua
 vitam confert, postquam Lex mortis, et peccati
 destructa est, quia nos filios suae efficitur.
 Ita vero et *hanc* non emanat e deo, sed
 ex insatiabili desiderio animae quae fontem
 aquae vivantis desiderat,

Morem gerentes huius Legi Viva, atque in hoc Nomine
 spiritum apostolicum viventes, adipiscuntur vitam
 nam vitam, quae consistit in Novo Nomine quod
 nemo novit nisi qui obtinuit. *Formati* *in nobis*
 שֶׁ הָיָה אֵל שֶׁרָצָה בְּיָהוּיָהּ יְהוָה כִּי הוּא אֵל וְכַתּוּב
 וְכַתּוּב בְּיַד יְהוָה וְכַתּוּב בְּיַד יְהוָה וְכַתּוּב בְּיַד יְהוָה

בְּשֵׁם יְהוָה

וְכַתּוּב בְּיַד יְהוָה

Ἰσχυρὸς καὶ ἰσχυρὸς. Confitemini et glorificanti Deum.
ὁς ἂν ἐποιοῖεν ὅτι ἰσχυρὸς ἐστὶν ὁ
τὸ θεὸς, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ πάντες καὶ ἀντὶς
ἐν τῷ θεῷ.

Quicumque ore et opere confitebitur Filium
dei esse illum Iesum in Salvatorem,
qui genus humanum in potestate Satanae
liberavit; unicuique Salutis Fundamen-
tum in Filio dei, opus hoc magnum amo-
ris infiniti ^{in humanam naturam} perficiente, collocando, Ille
~~demum~~ per d. c. ad Patrem venit, et in
reditu ad originem suam intine cum
amore infinito unitus, beatitudinem
glorificationis divinae in se experietur
Sic videmus quod per Veram Vivam Fidem
Deus in nobis et nos in Deo, quoniam ratione
Christus in anima Fidei habet illam
roborem ad vincendum omnia malitiam
Satanicam, quibus Princeps huius mundi
homini eterno in hunc opus gloriosum
Infiniti amoris evertere conatur.

Quia ostendit hoc in eodem hunc gloriosum in nobis
et in nobis in hunc gloriosum in nobis
et in nobis in hunc gloriosum in nobis
et in nobis in hunc gloriosum in nobis

173. Foedus unio a 177, edere reficere
separare, eligere.

Inde natura novi Foederis, כברית חדשה
aliquaneulum concipi potest. Quod nimi-
rum Deus intime se cum anima unire,
illam sua Luce seu pane Vitae Nutrire
atq; hac ratione in Imagine sua illam
glorificare velit. Hoc exprimit Jerem. xxxi. 32.
Legem meam cordib; eorum inscribam. Ezech. xxxvii.
resurgam. Sanctuarium meum in medio eorum
erigam, et habitationem meam inter illos faciam.
Ezech. viii. 8. Ego ipsoz Deus אני יהוה
Hosai. ii. 22. Desponsabo te mihi אני אהבתי
et qua desponsatione sequetur talis viva
cognitio Dei, ac spiritus, Anima et corpus
sanctificentur, atq; ad plenitudinem Dei
inpleta, opus Infiniti amoris in consummatio-
nem gaudi; sponsi coelestis perficiatur.
Cum Jerem. xxxi. 32. dicatur hoc Novum Foedus
nobilitas futurum, quam Vetus, in quo כברית
in quo tanquam Maritum, seu Dominum nupsit,
hoc innuit, Spontaneo liberrimo Amore Voluntatem
meam faciendo in majorib; deliciis mihi erant, quam
Uxor mariti suo.

1. Cor. xv.

Χαίρει τὸ θεῖον δίδουσι ἡμῖν τὸ νίκας τοῦ
τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ

Hac Victoriam obtinemus, per Salvatorem
nostrum, quando ille Dominus, nos. nos.
ta est, postquam nos liberavit à potestate
salutis per Nomen Nostri, quod est τὸ
πλήρωμα τῆς θεότητος, sive τὸ πᾶν, ^{ἐν} ^{τῷ} ^{Χριστῷ} ^{ἡμῶν}
Hac ratione circumcisit Christi πᾶν ἐν
ἀποκρίσει, τὸ Σώμα τῶν ἀποκρίσεων
sive νίκας, τὸ κυρίῳ ἡμῶν.

πλήρωμα τῆς θεότητος, est ille δι' ὃν τα
πάντα, καὶ δι' ὃν τα πάντα. Hac refer
πᾶν τὸ γέννημα ἐκ τοῦ θεοῦ νίκας τῶν
ἀποκρίσεων, καὶ ἵνα πᾶν ὁ δίδους ἀποκρί
σεων ἀποκρίσεων ζωὴν αἰώνιον

1 Cor. xliii. 27.

Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ

Primus Patris tui, peccavit, deinde per Viam
Vitam, adeoque tu per carnalem extraxionem tuam
indole peccaminorum praevidit et.

Proceptor, qui Te erudit, deinde vasa
a me et rebellaverunt contra me, suo honori et amo.
lumine studendo, adeoque Te rebellionem docent.

1771
Joh. xiv. 29
ὅτι ἀπερχομαι ὑμῖν καὶ περιπατεῖτε, ~~καὶ~~ ἵνα ἴσῃ
ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες
Ita videmus, quod Fides, per quam Christus
in nobis habitat per. 29 et Pacem Divinam
conferri per. 27 tum demum nobis obtinget
quando Spiritus in Nomine Christi venerit
nobis docuit omnia, quæ Christus dum
in mundo esset locutus erat. Spiritus, vel
in memoriam verba Christi reduci, et
in servatione, eorum amorem Christi docuit
promittitur à Salvatore nostro postquam
discesserat ex hoc mundo, atq; debellato per
mortem Principe mortis, à iam tam humanam
naturam ad dextram Patris susceperat.

Joh. iii. 19
ἀὐτὴν δὲ ἴσῃς ἡμεῖς, ὅτι τὸ φῶς ἀγαθόν
ἐστὶν τοῦ κόσμου, καὶ ἡ γὰρ αἰτία ἐστὶν ἡ
καὶ ἡμεῖς τὸ φῶς, ἢ τὸ φῶς.
Deus neminem damnatur sed homines damnant
se ipsos preferendo tenebras tui, forti salutis
In statu naturalis corruptionis homines
quidem sunt sub potestate tenebrarum,
sed per Victorem I. Christi, reportantur de
nocte et diabolo, Princeps tenebrarum neminem
invicem sub imperio suo retinere potest.

Mysterium Christi in eo consistit,
 quod e Muliere nascendus erat
 homo, qui per $\alpha\beta\gamma\delta$, vincere debe-
 bat, Principem Tenebrarum, sub
 cuius potentia, in statu irae, ingemis-
 cebat totum genus Romanum, post
 quam primus Protoplasta, voluntate
 Dei, si fontem Iustitiae et Vitae
 desideraret, voluntati astuti Luciferi
 se submiserat, atque hac ratione lex
 Legis Veteris, Legem peccati et mortis
 homines, in membris gerunt. Hinc
 promissum: Semen mulieris conteret
 caput serpentis, in Hosea repetitur
 $\text{הָאֵלֹהִים יִשְׁמָרְךָ יְהוָה יִשְׁמָרְךָ יְהוָה}$
 Inde patet quod: Vita Naturalis, quam
 ex carne et sanguine parentum accipimus
~~vita debet per~~, in vitam Novam (rea-
 turam seu Christi transmutari non potest,
 nisi voluntatem nostram Salvationi tradamus,
 ut in illa destruat legem mortis $\text{הָאֵלֹהִים יִשְׁמָרְךָ יְהוָה יִשְׁמָרְךָ יְהוָה}$
 consistentem (1) rebellionem, crucis aversionem et
 carnalis voluptatis dilectionem (2) in selfishness
 sibi studendo ex qua Dei sunt sibi tribuenda.

חכו עמזקים וכלו חמדים זה דודי
וזה רעי בנות ירושלים

K. 2.

gloria ipsius summe venerabilis
et bona ineffabilia et inmemorabilia
in se continet, omnibus desideris
res dignas in se continet, sed ille ipse
desideris plenus est ut nos gloria
sua participes reddat.

257 777. אה 71. H. e. Videre me fac viam
iniquitatis, si me latentem, nimirum subtilem
idololatriam, qua mei commodi pulchrum quam huius
honoris curam habeo. Deo nos intueretur oculos
nostros inter nos aperit, ut nostram miseriam
et infidelitatem, etiam vere amorem cognoscant.
Sic 2. Tim. 11. y. Deo cognoscit suos, nimirum
se ipsis cognoscendum probet, ut luci isti obtem-
peret, iniquitatem detrahant, atque spiritum
apostolicum vivificant.

Salvator noster ipse expertus est
vicissitudines Lucis et Tenebrarum in
sua anima. Postquam in cap. XII. Joh.
dixerat: Venit hora ut Filius homi-
nis glorificetur, et glorificet sibi mi-
nistros, paulo post ait: Anima mea
conturbata est, Pater. Salva me
ex hac hora. Imo Hebr. V. 7. dicitur:
preces et supplicationes cum magna
vociferatione et lacrymis detulisse
ad eum qui illum poterat a morte
liberare.

Sicuti in dispensatione Patris, credimus in Fi-
lium, sperando remissionem peccatorum, quia iam
a proximis sentimus, et propter impotentiam nostram
ea deprecandi ingemiscimus. Ita in dispensatione
Filii, credimus per Filium 1. Joh. 1. 21 in Patrem.
In dispensatione Patris Lux seu semen Novae creaturae,
mortis fontem et potentiam indicant, animam ingreſſam,
lucem luctum et dolorem causatur. In dispensati-
one Filii Lux illa per Victoriam de Tenebris vitam
producit. Illa Vita plurimis Victoris de subtilioribus
Satanæ insidiis et incurtibz confirmata, tandem
dispensationem spiritus amoris, seu gaudium reverentem
ignit. Ita amor infinitus Patris, lucem in lapsam
naturam ianicens, ei obsequens, vitam largiens, in qua
tandem amoris eterni participes fiunt non ad mortem fideles.

Ex initio primi cap. secund. Epist. ad Corinthios
paece, proficere et in fide incrementum passio-
nem et consolationum Christi experiri, et com-
munionem sanctorum mutuum perceptionem
horum rerum producere. Vocatus Christi possi-
ones, quoniam Christus in nobis a sp. s. hujus
mundi magis magisque appugnetur, sed a maiore
a latere omnis misericordiae magis magisque
roboratur. secundum verbum y. Tum de-
num perfectum profundissimum fundamen-
tum nostrae liberationis et glorificationis positum
est, quando sententiam mortis in nobis firmi-
mus, et omni spe vitae desitimus, et solam
et unicam fiduciam in deo vivo mortuis
resuscitante collocamus. Tum demum
firma emergit fiducia, cum posse et velle
propterea in morte nos liberare, qui semel
in tanta mortis potentia nos liberavit.

תִּיבֵי אֱלֹהִים תֵּשֶׁבֶת בְּיָדָאֵךְ אֱלֹהִים
 Docet Viam Dei in Veritate. Via Dei, quae est
 Via Vita aeterna, fundatur in illa $\pi\mu\alpha$, quae
 est emanatio Amoris divina, principium
 et finis omnium creaturarum. Per quem deus
 in anima fidei et anima fidelis in deo am-
 bulat. Haec Veritas nos docet felicitatem
 creaturae ab origine sua dependentis, et in
 conversione versus originem suam perenni
 roso inflammi lucis novae et gloriosae
 vires adipiscit.

Via mundi, quae est Via mortis in mendacio
 consistit. Dum avertit ab origine sua
 Creatura, sibi ipsi fidei, sui studeat,
 falsam felicitatem quaerit, in perditione.
 Quandoquidem lapsa creatura substantia
 maledictionis, terreni et carnalis prosperi-
 tione sua viam mortis diligit, Crucis nobis
 opus est ut vita haec naturae destruat, unde Paulus. Phil. II. hostes Crucis Christi
 terrena: annales, felicitatem suam in ignominiam
 et perditionem suam quaerere dicat. Haec ratio
 iusto dei iudicio, Vanam et falsam quaerentes a deo
 gloriam dei in ignominiam naturae, propriam
 suam ignominiam et damnationem, auferre evadunt.
 תִּיבֵי אֱלֹהִים תֵּשֶׁבֶת בְּיָדָאֵךְ אֱלֹהִים
 תִּיבֵי אֱלֹהִים תֵּשֶׁבֶת בְּיָדָאֵךְ אֱלֹהִים

ע
 ע
 א

Decimus, post Adamum Noa Salva-
batur, cum in gravescentibus tenebris totum
genus humanum desertione Dei Iudicium
divini sibi attraheret. In septimo tamen
Enoch, Lux extraordinariam virtutem suam
demonstravit.

Decimus post Noa, Abraham iterum
Luce divina visitabatur, postquam spiri-
tus mundi deus Idololatriam invenerat.

13
נב
737X

Ita, in 1. decimo invenitur 7143. sed
admiranda bonitate infinitus amor
a se desciscentes quaerit, suorum luce
visitat tenebras amantem, qui non solum
modo sedam servituti Regni Te-
nebrarum visendae, sed quod ad amorem
pascuum Luceis alioque, qui hanc lucem non
resistunt, sed magis magis sincere et humi-
liter illi luci se permittunt, experientur
quemodo Lux illa, foras tenebris, sibi fides,
sed i potestate tenebrarum, erunt, ut
homines experientiam adipiscantur. 2. Cor. 1. 9. 10.

נב: נב: XIII. (Cum Noa esset decimus, post ada-
mum, et Luicem, in amore solo inventam, denotans.
3. יצו per + X. liberans, ab rebellionem, Amori
patris (reverti revertens, animam Luicem et Patrem unum et
eum)

Adoratores in Spiritu et Veritate
sunt illi, qui in penitentia et Fide
Deum venerantur. Spiritus enim
Veritatis indicat nobis miseriam et
infidelitatem, atque necessitatem conuer-
sae ad Deum voluntatis, auxilium
et salutem petendi; Fides vero hanc
fiduciam obtinendi petita est effectus
hinc, veritatis, nobis Dei misericordiam
propter Christum promittit.

Hebraei. VII. 25.

Ἐὰν τις τῶν αἰσ τοῦ παλαιῦ θύσας
τοῖς προσευχόμενοις διὰ τοῦ τοῦ
νότου θύσας τοῦ ἐννοηθέντος ἑαυτοῦ
Perfectionis et liberationem alectuorum
Salvator nosse potest, per SE
appropinquantibus Deo, in aeternum vivens,
ut pro illis intercedat.

Amor infinitus Summi Pontificis, namque
τῶν Μελχisedech. sua gloria nos partem
per reddere cupiens, sua Vita aeterna in
hoc solummodo uti et delectari videtur, ut
nobis eripiat, ad celestem patriam suam
reverti cupiens. Pater vero honori sui filii
dilecti, omni consuetudine, neminem in gratiam
recipit, nisi qui utatur hoc Mediatore, tantum
pro nobis parat. Per illum appropinquamus Deo
sua intercessionem omnia assequendo, et illi unice fido.

Exa. LVII.

Vide pag. prox.
non

Paraphr. Vers. A. Lat. (Lxxxiv)

ardentissimo desiderio Tui flagrans
anima mea, tandem Te invenit, Te
fructus, in Te vivit, sicut Tu illam
inhabitare dignatus es. Hoc ratione
alio spiritus ad Te evolat postquam
mundano amor et carnalibus capi-
tibus p. cen. tenetis in captivitate Te,
rebrarum spiritum detinentibus, liberatum
est. Hoc modo dominum adeptus es,
in quo salva requiescat ab omni
suis spiritualibus, ibi deponat, nimirum
sacrificia ista spiritualia cordis vo-
luntate et laudibus, quibus infirmitatem
et vilitatem suam deplorat, et amorem
tuum ineffabilem immensamque innumera
beneficia tua inde emanantia admir-
ratur abque praeclat. Hoc modo te tuum
Regem. Et suum Deum venerando abque
in obsequio tuo officium, Felicitatem
et gloriam suam unice collegendam.

וְכָל הַיּוֹם יִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם יִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

Unicum hoc meum desiderium erga Deum Patrem, ut requi-
escam in Filio suo unigenito, verum diem Vitalem per
illum solem Iustitiae adeptus, ut gloriam Dei contem-
et abscondita spiritus sancti indagemus.

Spiritus sanctus videtur indignari per הַיּוֹם אֶת הַיּוֹם

v. d. pagina
sepprenum

Quod quis seminat & gignit metes.
 Quod amabilem alij se habentem et laborem
 suum impendit, ab eo fructum laborum
 seculum in perpetuum. In quo et
 mundo subdenter a se et mundo inter-
 tum adpiciuntur. Concupiscentia animi
 sensitiva est catena et rete tenebrarum
 spiritum immortalem illaqueans, et
 ab origine sua abstrahens. Propter
 fallaciam voluptate gaudii verum res
 privans. Unde Franc. et Mendacium de
 illa concupiscentia radices et semina
 suum habet. Veritas, quae in Christo est
 et Luce sua praeium verum dignum
 prodes. Verum interere creaturis in
 fidelitate erga deum creatorem indicat,
 liberare nos potest ab illa captivitate spiritus
 nos a potestate in concupiscentia nescit.
 cantis. Hanc Veritatem a Christo dicunt
 Vocem Christi percipientes alij illi voci movent
 gerentes
 Vita pax Virtus vivificans amoris divini. Per
 quam in deo rota ad deum h. e. originem
 suam eam quicquid contrarium refluit, est
 principium Vitae hanc et Quod: et benedictionis
 et aperiens.
 7 p. e. originem suam deserens, si fides et te qua res
 et hanc et hanc hanc, maledictionis, tormentorum et concupiscentiae

Christum au-
 denter, et
 in deo em-
 ph. IV.

וְיִשְׁכַּח הַיָּד הַיְּמָנִית וְיִשְׁכַּח הַיָּד הַיְּמָנִית
וְיִשְׁכַּח הַיָּד הַיְּמָנִית

In dispensatione Patris, iudicium contra
peccatum exercetur. In dispensatione
Filii Lex Viva iudicium verum producit
In dispensatione Spiritus Sancti, subditi-
limo Regi, Regum amore, et in con-
regentis. Quia ratione, quod saluti
notum glorificanti, deum trinum
aboleretur. Ita Amor infirmis, pe-
ccatum et iudicium, et deest, (1)
In filiam, restantur (2) in sanctificatione
nos unum, deo. Quia, deum in
peragitur, deum, dam. (1) Quia, in illis,
et ratione oculorum, mentis, et sapientia,
vitam et mortem indicans. (2) Iusti-
tia, bene sunt perhibent, in unum.
(3) Sanctum animi, omni affectu, et con-
piscantur, et gloriam patris, sua regem.

Ex verbis G. Cap. xxv. deus, pater, quod vero
vita anima nostra, emergit ex illa, in carni-
lione cordis, per quam prout de nobis amore
proprio, cum corpore peccatorum, deum toto corde
et tota anima amamus, et deus, in carni-
Christi, in qua lux tenebras destruxit, et cum
spiritum nostrum liberavit ab illis, carnis et
mundi, quibus anima animalis alligatum est.

28
Leardo Christy respondet mulieri,
veniem beatum prouidetur qui ipsum
portauerat. Necti qui audiunt ver-
bum dei et in audient. Hoc innuit,
verbum dei in corde bono in audient
custodire animam in suam. Hoc
dicitur, contra omnia a malis
na. Salaris, atque perducere ad illam
beatitudinem ineffabilem, in qua
am. infini. in participatione
gloria filii dei perfectum. Hi enim
qui in audient hoc verbum, ten-
derunt ad hanc lucem facilius
accipiantur filii dei evadant,
quod per hunc Christum in illis, ip-
sum est. Hoc verbum, non solum
modo est semen incorruptibile novam
creaturam significat, sed etiam quod ex
ex ore glorificata humana natura
Christi procedens, resurrexerunt per
quod in corrupta natura spiritus
immortalis natus in anima animalis
corporis est.
Quod notandum est, in quo non est
hunc in modo et in modo et in modo
in modo et in modo et in modo et in modo

Veritas que in Iesu Christo est, docet dici:
 pulchritudinem Christi, qui ipse vocem audiamus et
 in illo erudiamur; Creaturam nihilum,
 et Creatoris totum, in qua luce videmus
 abominationem Creaturæ suam Creatorem
 deserventis, et gloriam Creatorem per Christum
 ad originem suam reveria; aliquid est
 donec dona Creatoris glorificationis habui-
 eritis. In hoc luce magis magis intro-
 specimus abyssum mysterii Christi, Lucem
 ex tenebris edicientis, aliquid Omnipotentis
 Amorem et Sapientiam per imbecillitatem
 humanam glorificantis, Potentissimi hostis
 servos, in libertatem filiorum Dei afferen-
 tis.

Deus, Deus Pacis vocatur, non solummodo
quoniam ex infinita misericordia ipsius
medium reconciliationis nostrae per Jesum
Christum ortum est, dum filius amoris ipsius
circumdo per mortem principem mortis
inimicitiam sustulit, sed etiam quod
propter hanc obedientiam Salvatoris nostri
vires spiritus largitur, ut vim elasticam
terrebrarum et mortis, in carne et sanguine
nostro laetentem vincamus. Imo unius, amo-
ris infiniti sequus est ut pace nobiscum
in D. C. facta bonorum ineffabilium
domus hanc participes fiamus. Invis hunc
fodere novo domo. Deus noster et nos
ipsius firmus, et hac ratione ille in Nobis
et nos in ipso glorificamus. Dum luce sua
nos penebatur, spiritum animam et corp,
sacrificans, alij Veritatem suam ad hunc
actum conueniens, nos tales arbores, fructu,
feras in Vinea sua efficit, ut Bonitas,
Sapientia et Potentia ipsius a nobis
reuerberat, et alii solis peregrinationis
emanationem aquae viventis, i. e. per
nos peruenit. cur.

ὅτι οὐκ ἔστι τῷ υἱῷ αὐτοῦ πατέρα λέγειν
 τοῖς πρεσβυτεροῦσι δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ.

vid. note
 in folio

Inde patet quod nemo ad patrem veniat
 nisi per filium, sed veniendum esse,
 hoc est voluntatem nostram tradendam
 esse illi, qui solus claves mortis et infer-
 ni habet, adeoque nos liberare poterit ex
 illa captivitate, in qua servi peccatorum
 filii irae sumus, per aversionem vo-
 luntatis nostrae a Fonte Omnis Vitae
 adeoque in hoc versu 3. primaria
 fundamenta Fidei continentur.

1) Poenitentia, Veniendum esse, de in-
 digne a peccantibus retrahendo, atque
 ad alterum flectendo.

2) non nisi per Salvatorem nos reverti
 posse ab exilio in patriam.

3) ipsam perfecte nos liberare posse.

Omnia vero intercessioni ipsius attribenda,
 primum verbum huius versus indicat fun-
 damentum ipsius intercessionis, quandoqui-
 dem sumus sacerdos, hoc iustitia in Civitate
 pauperum et ipsius immolationibus. Inde poterit et vult
 pro nostra restauratione intercedere.

vid. 195

Ioh. ~~VIII~~ VIII. 37

ὁ λόγος ὁ ἐμὸς ἐν καρδίᾳ ἐν ὑμῖν
 Quoniam Cor vestrum a latre
 mendacii possidetur, dum Malitia et
 amore falsi repletum est, ideo
 VERITAS, quæ est VERBUM meum
 locum ibi non invenit, ut ibi habitet
 et Virtute sua Divina Vincam
 Solentem Salarem, τὸν νόμον τῆς
 ἀπειρίας, τὴν θανάτου destruat.

1. Ioh. II. 14 Invenies, quod internam
 vitam novi hominis, dicuntur. Fortes
 habentes Verbum Dei habitant in te,
 atq. Victoriam per illud reportantes
 de Maligno. Et quando hoc verbum
 Hebr. II. 12 dicitur auctus esse gladio
 separans spiritum et animam, indicatur.
 Solvi per hoc Verbum fures quibus spiritus
 immortalis in anima animali captivatus
 est. Unde Fides mundum vincit, atq. Virtus
 te divina Cor custodit, si perseveras / consistis
 ἐν τῇ πίστει τὸ ~~hoc~~ ^{hoc} ~~vis~~ ^{vis} τὸ ~~hoc~~ ^{hoc} ~~ἀγα~~
 πνεύματος καὶ καὶ πνεύματος ἀγίου
 ἐν καρδίᾳ. Sed corde purgato opere n
 ut hoc Verbum si splendor fuerit in nobis habitare possit

Luc. vii. 24. *ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ ἀποφύσει*
ἐξέτασαν αὐτῶν λόγον τὸν τοῦ θεοῦ κακούντες καὶ
πορεύσιν αὐτοῦ

Matth. xii. 50. *οὐκ ἔστιν τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ*

οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφὸς
καὶ ἀδελφὴ καὶ κατὰ σάρκα

In de sequitur: 1) Cognationem spiritua-
 lem inter Christum et animam Fidelem.
 fundamentum habere in Verbo Substanti;
 ali Imagin. & Divinae Fonti.

2) Fidem veram et Vivam, qua Vin-
 culo inter Christum et animam fide-
 lem absolvitur, considerare in percep-
 tione Verbi, Voluntatem Divinam ex-
 pientem, et in faciendo hanc Legem
 Vivam, hoc est Voluntatem nostram
 et oris, facultatem animi nutui huic per-
 mittendo.

Sum vero Christus clamat. ver. 8. Habens aures
 ad audiendum audiat; admonet ut auscul-
 temus huic Vocis subtili, quam auribus
 internis delicatè audire non possunt, et
 sonum illi interdum percipientes, virtutem
 vivificam ejus non experiantur, quoniam
 inflexum et Vocis tenebrarum attendentes
 atque cogitationibus ab hoc fonte vitae insensibilibus
 indulgent. Diabolus aufert hoc verbum, quia
 solum modo auribus externis audiat, internis vero non percipimus.

huc spectat. 1. Joh. 11. 9. quando in servatione (et servatione)
 Verbi amor dei perficitur. Sicilicet, dum per hoc Verbum
 cognitioni dii et rebus tuis in. 1. 195.

281
Dum Hebr. XII. 10 Deus dicitur castigans
nos τὸ ἐλέγξαι, αὖ τὸ κατελελεῖν
τῆς αἰτίας ἐκείνης, et eadem vox
græca et Hebraica significat, castigare,
re et erudire; concludendum est ama-
rem dei castigando nos docere obedi-
entiam, sine qua ipsi placere non possunt,
adeoque per crucem destrui eos, qui
obsculum suum ut participes fiamus
ipsius sacrificionis. Ita Deus docet
legem suam, bonum et gaudium
promittendo et eradicando proclivitatem
nostram ad recedendum a fonte
vitæ. Unde in Cap. II. Eia. iudicia
totum corpus Eulæiæ ad glorifica-
tionem Christi præparatio inter alia
exprimitur per has duas phrasas,
Imagines dilectas removebo et idola
prostrabo abolebo. Huc in qualibet ani-
ma fidei fieri debet, si per circumcisio-
nem cordis et Christi glorificatione dei
adaptare debeat. Nam Vita, quæ in
perfectiōne et consummatione Amoris divini
absolutio, Deus in homine et hominem in deo glorificat.

ο παρὰ τὴν τῆς θάλασσης οὐκ οὐκ ὁ παρὰ
 ὅτι ἡ θάλασσα ἐστὶν ὅλην τὴν ὁφθαλμὸν

Ita videmus quod in statu corrupto non
 lux, seu maledictionis et traxit
 separationis a luce divini, intellectus
 tunc a potentia tenebrarum occidit
 non videat viam mortis et interitus
 quam voluntas per desideria
 reatum ingressa est. Cum vero
 voluntas et inclinatio plerumque
 rationem moveat ad ratiocinan-
 dam prout praedominantur homini,
 prout hoc experit, ita facile con-
 cludi potest, quam falsam omnis rati-
 onatio esse debeat, quam diu intellectus
 potentia tenebrarum subiectus,
 lux illa desinit, et quia est Veri-
 tas, omnis mendacii et astutia infer-
 ralis detectrix et victrix.

2. Cor. VI. 7

ἐν λόγῳ ἀνδραγαθίας ἐν δυνάμει θεοῦ
 τῶν ὀνείρων καὶ ἐν ἐννομίᾳ, καὶ ἐν
 καὶ ἐν ἐννομίᾳ

Ita Verus, Christianus, Verbo Veritatis
 et Virtute Divina instructus, armis Justi-
 tiae ad faciendam et tolerandam volun-
 tatem Divinam munitur, et, à dextra
 et sinistra. Manu dextra gerebantur
 arma Offensiva, gladius, Manu sinistra
 Defensiva, Scutum. Facto nobis opus
 est fidei, ad extinguendam ignem telum
 Satanae, quibus per Rationem nos apre-
 ditur, sive ad inspirandam, Superbiam
 securitatem et presumptionem, sive ad
 injiciendam deprecationem et odijoris
 rixam. Quando per appetitum car-
 nalem bellum nobis movetur, tum
 armis offensivis opus est, nimirum
 mortificatione. Sed gladio et ore
 Salvatoris egrediente opus est, ad disse-
 candas fauces, quibus Spiritus noster im-
 mortales anima sensitiva abigitur est.

Interim scribo non absurdum, Inscripserunt
 verborum reputari potest, at per opposita
 - dextra et sinistra intelligatur prosperitas et adversitas

† Corporali et spirituali, in
 prosperitate et in adversitate
 adversitate, de perditione nobis imminet.

Secundo Semen Vitae, in terra bona fructum
multiplicem ferens, dicitur de illis, qui in corde
seculi xpi, xpi xpi s. bono patre puro et bono
forti constanti; audiunt custodiant et in
patientia fructum ferunt, innuitur cor
nostrum prius purgandum esse ab inqui-
namenti voluptatum carnalium, et robu-
randum esse contra sollicitudines, i-
tentationibus curarum orientis, antequam
suavem submissam Vocem sponi, audire,
custodire atq. illi morem gerendo ac ha-
ratione Voluntatem divinam exequendo
fructus bonos, dum glorificantes, ferre
possit. Nil enim dum glorificamus,
testi sumus quod ei Deus per I. Christum
emanat. Opera laudem fidelium per
Christum ab ipso facta Deus accipit
tanquam ipsorum essent, illi tamen sibi e-
nequiam attribuant, dicentes, Servi Nauci-
sumus, qui scire Te nihil possumus, quorum
tu non indiges, et qui indignissimamur,
ut ad opera Vilitima Nos adhibeas. Sed haec
Lex Vitae servos Dei ad Voluntatem divinam exe-
quendam adaptans, Voca est, quia propter turbos
amoris mundani, sive non auditur, sive non
custoditur, sive a fructiferendo ob defectum
patientiae impeditur.

Sollicitudines huius Vitae comprimant, Voluptates huius Vitae impendant
ita ut prius dicendum est, ut in terra bona fructum multiplicem ferens, dicitur de illis, qui in corde
seculi xpi, xpi xpi s. bono patre puro et bono forti constanti; audiunt custodiant et in patientia fructum ferunt, innuitur cor
nostrum prius purgandum esse ab inquinamenti voluptatum carnalium, et roburandum esse contra sollicitudines, i-
tentationibus curarum orientis, antequam suavem submissam Vocem sponi, audire, custodire atq. illi morem gerendo ac ha-
ratione Voluntatem divinam exequendo fructus bonos, dum glorificantes, ferre possit. Nil enim dum glorificamus,
testi sumus quod ei Deus per I. Christum emanat. Opera laudem fidelium per Christum ab ipso facta Deus accipit
tanquam ipsorum essent, illi tamen sibi e-
nequiam attribuant, dicentes, Servi Nauci-
sumus, qui scire Te nihil possumus, quorum tu non indiges, et qui indignissimamur,
ut ad opera Vilitima Nos adhibeas. Sed haec Lex Vitae servos Dei ad Voluntatem divinam exe-
quendam adaptans, Voca est, quia propter turbos amoris mundani, sive non auditur, sive non
custoditur, sive a fructiferendo ob defectum patientiae impeditur.

ad 190 Faciens Voluntatem Dei manet
 in aeternum, quoniam in aeternum
 manet illud VERBUM Dei, per quod
 ad. 186. in Christo FIDELIS voluntatem Dei
 187 facit. In pagina precedenti vide,
 quomodo hoc prius purificandum
 ab amore fallaci, et dilabandum
 a cura et solitudine sit, si in eo
 habitare debeat illud VERBUM
 Veritatis, quod capax est ad vin-
 cendum astutiam et potentiam
 spiritus apostasie per lapsum ani-
 mam ingressi. ^{in voluntate propria} Ita videmus, quo
 10. 191 ratione hoc VERBUM, semen Nova
 Creatura, fundamentum sit Vitae aeternae
 et Cognationis cum Christo et reliquis
 Christi membris. Unde Vita Christi
 cognitio, consistit in metamorphosis
 Peccatoris hominis, Principis tenebrarum
 in tñ aeterni et perfecti hominis, in Novum
 hominem, per VERITATEM Sanctimo-
 niam et Iustitiam, adeptam; quae IUST.
 TETIA, per hoc VERBUM, seu SACRAM SPIRITUS
 vitae, in omnibus animae facultatibus producta,
 Iustitia Dei est, Voluntatem ipsius exhibens, nobis tamen
 benignissime imputatur.